

net har midler nok, for der er åbenbart mere at hente her.

Så vil jeg godt spørge: Hvordan skal det her problem løses? Er det kommunerne, der skal have nogle flere penge, og vil ministeren tage initiativ til det i forbindelse med kommuneforhandlingerne og sørge for, at kommunerne har råd til at opfylde arbejdsmiljøloven?

Socialministeren (Henriette Kjær):

Jeg tror nu ikke, at de fire spørgere, måske især fru Sandy Brinck, behøver at være så sortseende, for det er jo kommunerne og institutionerne, der direkte mærker konsekvensen af et sådant besøg.

Der kommer et tilsyn ud, der gør opmærksom på nogle problemstillinger, som man ikke selv er opmærksom på. Vi kan se af rapportens resultater, at mange institutioner selv umiddelbart er i stand til at forbedre situationen.

Så er der en anden kategori, hvor der skal lidt mere til, eventuelt hjælp fra kommunen, og så er der selvfølgelig nogle steder, hvor det står slemt til. Sådant vil det altid være, desværre. Men i mange tilfælde vil man med små virkemidler kunne gøre noget, og hvem har ikke interesse i det? Det har de selvfølgelig interesse i i institutionerne og i kommunerne.

Det er dem, der umiddelbart står med den rapport, der ligger tilbage, efter at tilsynet har været på besøg, og der er det min klare forventning – og det må da også være Socialdemokratiets – at kommuner faktisk agerer meget fornuftigt, og også at en institutionsleder gør det. Selvfølgelig gør man det, og det har jeg altså tiltro til.

Til hr. Jan Petersen vil jeg sige, at i 1998 lavede BUPL jo en undersøgelse, der stort set viste det samme. Det er netop på den baggrund, at Arbejdstilsynet nu har taget det op som et område, hvor man kontrollerer ekstra. Og der sad altså en socialdemokratisk socialminister, der heller ikke satte de store ting i værk. Det er igen ud fra det, at så kommer der fokus på problemet, og man forventer så selvfølgelig, at tingene bliver bragt i orden. Det er den tillid, jeg mener man må have til hinanden.

Hr. Bjarne Laustsen spørger, om Arbejdstilsynet mon har midler nok. Ja, det tror jeg bestemt de har, når de sætter så stor fokus på daginstitutionsområdet. Det synes jeg er flot. Besøgene fortsætter ind i år 2003 og varer februar måned ud. Man har været på besøg i mange daginstitutioner og har et godt billede af, hvad der skal til for at forbedre situationen.

Men jeg føler ikke, der er noget aktuelt behov for at tage det op i kommuneforhandlingerne også i forhold til, hvad kommunerne skal gøre, for som sagt: Det er ofte mindre virkemidler, der skal til.

Men man har jo altså også en forpligtelse som kommune, når man driver daginstitutioner, til at sørge for generelt, at der bliver lavet støjdæmpende installationer eller andet, og at der generelt er en rengøringsstandard, der gør, at der ikke kommer problemer af den grund, osv. Det er altså kommunernes ansvar.

Sandy Brinck (S):

Ministerens siger: Hvem skulle dog ikke være interesseret i at få ændret ved det her? Jamen interessen gør det jo ikke alene. Jeg må minde ministeren om, at der rent faktisk er sket store besparelser lige nøjagtig på børnepasningsområdet ude i kommunerne. Derfor ville det have været oplagt, om ministeren nu havde vist det hensyn til børnene og havde sagt: Det her lyder alarmende, det vil jeg tage med i kommuneforhandlingerne mellem regeringen og KL.

KL 16.00

Så siger ministeren, at det jo er små ting nogle steder, og selvfølgelig er der andre steder, hvor det er graverende. Jeg synes netop, at den her undersøgelse viser, at det ikke bare er nogle få steder, hvor det virkelig er skidt. Faktisk pointerer Arbejdstilsynet, at daginstitutionsområdet som branche ligger som nummer tre, når det gælder dårligt indeklima. Det er da ikke nogen behagelig tredjeplads at have.

Jeg synes, at ministeren som ansvarlig er skuffende på det her område. Ministeren kan sende breve ud om stort set alt muligt andet administrativt pjat, men kan ikke engang sende et frimærke ud om børnenes fysiske og psykiske rammer, som helst skulle være udviklende for deres ve og vel, deres sprog, deres motorik, alt det, som man altså ikke kan komme til, hvis det er sådan, at man skal råbe sig frem og i øvrigt blive fuldstændig sløv, fordi indeklimaet er så dårligt, som det her er dokumenteret. Det er skuffende, fru minister.

Bjarne Laustsen (S):

Normalt er det sådan i onsdagsspørgetiden, at vi kan spørge ministeren om noget, men nu brugte ministeren så sin taletid til at spørge: Hvad gjorde den tidligere regering? Det skal jeg oplyse om.